

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ πρὸ μικροῦ ἐν Κερκύρα ἀποθανὼν Ζ. Μαρούλης ἠπειρώτης ἐκληροδότησεν 20,000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, 20,000 ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀμόνης, 3,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Κερκύρας, 1,000 ὑπὲρ τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρίας καὶ δύο οἰκίας ἀξίας 20,000 δραχ. ὑπὲρ τῆς κοινοῦ τῆτος Ἰωαννίνων.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὀφθαλμιαστρεῖον ἡ Κυρία Σμαράγδα Μουρούζη ἔδωκεν 1,000.

Ὁ πρὸ μικροῦ ἀποβιώσας ἐνταῦθα Δ. Παπαθανασόπουλος ἀφῆκεν ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πτωχοκομείου κληροδοτήματα δραχ. 1,000.

Ὁ κ. Ν. Μαυροκορδάτος ἐπεμψεν εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Σύλλογον τῶν Ἀνδρίων φρ. 50 καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν βιβλίων.

Ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας τῶν φυλακῶν διάφοροι δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν ἰδίῳ κομψῷ τεύχει ἐδημοσιεύθη ἐν Παρίσις ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐκδότου Calmann Levy ἡ περὶ συγχρόνων Ἑλληνικῶν ποιητῶν μελέτη, ἡ δημοσιευθεῖσα πρὸ τινων μηνῶν ἐν τῷ περιοδικῷ «Nouvelle Revue» ὑπὸ τῆς διευθυντικῆς αὐτοῦ κυρίας Juliette Lamber. Τοῦ ἔργου αὐτῆς προτάσσει ἡ πεπαιδευμένη Γαλλίς μακρὸν πρόλογον, ἐν ᾧ πραγματεύεται περὶ τῶν περιστάσεων, ἐξ ὧν προήλθεν ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ ποίησις, ἣν διαιρεῖ εἰς τέσσαρας διακεκριμένας σχολάς, τούτῃσι Ἰόνιον, Κωνσταντινουπόλειον, Ἀθηναῖον καὶ Ἑπειρωτικὴν σχολήν, καὶ ἐξετάζει κατ' ἰδίαν τὸν χαρακτῆρα ἐκάστης τῶν σχολῶν τούτων. Παρίσταται δὲ ὑπέρμαχος τῆς Ἑπειρωτικῆς σχολῆς, ἥτοι τῆς κλεφτικῆς ἡμῶν ποιήσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς, ἣν θεωρεῖ ὡς τὴν γνησίαν ἐκδηλώσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, καὶ κακίζει τὸ ἐθνικὸν πανεπιστήμιον ὅτι διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς παραδοχῆς τῆς γλώσσης τῶν λογίων εἰς τοὺς ποιητικοὺς διαγωνισμοὺς συντέλεσεν εἰς τὴν ἀπομάρανσιν τοῦ ποιητικοῦ πνεύματος ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν παραγωγὴν ποιήσεως ὀνεῖας ἐκ μιμήσεως τῶν ῥωμαντικῶν ποιητῶν τῆς Ἑσπερίας.

Τὴν μελέτην αὐτῆς ἡ κ. Lamber ἀφιερῶ εἰς τὸν ἐν Παρίσις ἡμέτερον λόγιον κ. Δ. Βικέλιαν, παρασχόντα τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔργου.

— Μετὰ παρέλευσιν ἐπτά ἐτῶν, γράφει ἡ «Κλειὼ», ἐδιδάχθη πάλιν ἐν Βιέννῃ ἡ «Ἀντιγόνη» τοῦ Σοφοκλέους, οὐχ ὅμως ἐν τῷ τῷ δέηνου θεάτρῳ, ὡς πρόθεν, ἀλλ' ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ καὶ μεγαλοπρεπεῖ αὐτοκρατορικῷ θεάτρῳ τῶν μελοδραμάτων, ὅπου ἀρθονα πρόκεινται τὰ φυσικὰ, χημικὰ καὶ μηχανικὰ τῆς παραστάσεως μέσα. «Ὅτε πρῶτον ὁ φιλόμοσος τῆς Πρωσίας βασιλεὺς Γουλιέλμος Δ' ἐξέφρασεν εὐχὴν νὰ ἴδῃ ἐπὶ σκηνῆς τὸ ἀπαράμιλλον τῶν δραμάτων τῆς σεμνῆς ἀρχαιότητος, Βοίχχιος καὶ Τίχχιος ἐφιλοτιμήθησαν ν' ἀποκαταστήσωσιν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν σκηνήν, ἥτις ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ καταπλήξῃ θεατὰς, εἰθισμένους εἰς πολυταλάντους ἀλλεπαλλήλους σκηνογραφίας, εἰς ἀδιάλειπτον ποικιλίαν καὶ μυριομόρφους συντάξεις τῶν δρώντων προσώπων καὶ τοῦ χοροῦ. Ἡ πρόσφατος παράστασις τῆς «Ἀντιγόνης» εἶνε ἐπιτυχὴς τῆς ἀπώπειρα πρὸς διαλλαγὴν τῆς ἀρχαῖκῆς μονοτονίας καὶ ἀπλότητος καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιώσεων τῆς καθ' ἡμᾶς δραματικῆς τέχνης. Ἀλλως δὲ τὸ δρᾶμα ὀλόκληρον καὶ ἀναλλοίωτον ἐδιδάχθη θαυμασίως ὑπὸ τῶν πρωτίτων ἐν Εὐρώπῃ ἡθοποιῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Μενδελσῶνος μελίσθεντες χοροὶ ἐψάλλσαν ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων αἰδῶν τοῦ αὐτοκράτορικου θεάτρου. Ἐν ᾧ ἐψάλλετο τὸ «ἀκτὴς ἀελίου...» ἀνέτελλε μεγαλοπρεπῆς διὰ χημικοῦ φωτός ὁ ἥλιος, ἐδύετο δὲ ὡραιόμορφος καὶ ὠτανεῖ πενθὼν, ὅτε ἡ Ἀντιγόνη ἀπήγετο ἵνα ταφῇ ζῶσα. Ἡ ἐπιτυχία τῆς διαλλαγῆς θὰ ἐγκαινισθῇ ἀπανταχοῦ, αἶρουσα ἐκ τοῦ μέσου πρόσχημιον, θυμὸν, λογιεῖον κ.λ.π. θὰ ἐπιταχύνῃ δὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τῶν ἄλλων δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους.

— Χειρόγραφος πραγματεία τοῦ Κοπερνίκου «De Hypothesibus motuum caelestium» (Περὶ ὑποθέσεων τῶν οὐρανίων κινήσεων) ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τῆς Στοκχόλμης, προσεβρύχμην εἰς τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ «De Revolutionibus Orbium Caelestium» (Περὶ τῶν μεταβολῶν τῶν οὐρανίων σωμάτων), ὅπερ ἀρχικῶς ἀνήκεν εἰς τὸν ἐκ Dänitzig ἀστρονόμον Χαβέλιον.

— Τὸ ἐκτενέστατον καὶ δαπανηρότατον τῶν τησεγραφημάτων, ὅσα πώποτε ἐπεστάλησαν εἰς ἐφημερίδα, ἔλαβε τῇ 21 Μαΐου ὁ «Χρόνος» τοῦ Σικάγου. Οἱ Ἀμερικανοὶ περὶ τοσοῦτου ποιοῦνται τὴν ἐν Ὁξῶνι καὶ Καμβριτζ φιλοπονηθεῖσαν νέαν ἐρμηνείαν τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὥστε προηγόρασεν 800,000 ἀντιτύπων. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Σικάγου, θέλων νὰ διευκολύνῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ τὴν ἀντιβολὴν τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἐρμηνείας, καθ' ἣν ἡμέραν ἀφίκετο ἡ μετάφρασις, ἐκ Λονδίνου εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἡγόρασε τηλεγράφημα περιέχον 28 κεφάλαια τοῦ Ματθαίου, 16 τοῦ Μάρκου, 7 τοῦ Λουκᾶ καὶ 5 τοῦ Ἰωάννου, ἐν ὧν 83,715 λέξεις!

— Ἀπὸ τοῦ 1871 ἄχρι τοῦ 1880 τὸ «Γαλλικὸν θέατρον» εἰσέπραξε 15,496,861 φράγκα. Ἐξ αὐτῶν 1,829,857 φρ. διανεμήθησαν εἰς τοὺς συγγραφεῖς, ὧν ἐδιδάχθησαν τὰ ἔργα, καὶ 1,374,715 φρ. κατεβλήθησαν ὡς φόρος ὑπὲρ τῶν πνευμάτων. Τὸ «Μελοδραματικὸν θέατρον» ἐντός ἐνός μόνου ἐτος, τοῦ 1880, εἰσέπραξε 4,066,354 φράγκα, ἔδαν ὅμως 4,080,847 φρ. Ἡ διαχειρίσις τοῦ ἀφῆκε λοιπὸν ἑλλειμμα ἐκ 14,051 φράγκων.

Ἡ νομικὴ Σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου προκηρύττει θέμα διαγωνισμοῦ ἐπ' αἰῶνι ταχθέντι ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Σγούτα συγγραφῇ περὶ προγαμίας ἀωρεᾶς κατὰ τὸ ῥωμαϊκὸν καὶ ἰδίως τὸ βυζαντινὸν δίκαιον.

ΒΙΒΛΙΑ

2393. Ἑστία. Ἐκδόσεις κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος ΙΑ', 28 Ἰουνίου 1881. Ἀριθ. 287 (235). Λεπτά 240. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἀπάντησις σουλιωτικῇ. — Ὁ ἱατρὸς Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφίνου. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Κέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου). — Περὶ ὀλίγων κατεστραμμένων σελίδων τῆς πατρίου ἱστορίας ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου. — Οἱ ἀντίποδες. (Εἰκὼν) ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. — Ἀνέκδοτα τοῦ Γερο-Κολοκοτρώνη. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2394. Μάρκος Ῥενιέρη ἱστορικαὶ μελέται. Ὁ Ἑλλήν ἡπάξ Ἀλέξανδρος Ε'. Τὸ Βυζάντιον καὶ ἡ ἐν Βασιλείᾳ Σύνοδος. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλά. 1881. 8^{ον}, σελ. 192. Μετὰ εἰκόνας τοῦ Ἀλεξάνδρου Ε', καὶ τοῦ οἰκοσώμου αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ.

[Ἡ προκειμένη νέα συγγραφὴ τοῦ κ. Μ. Ῥενιέρη περιλαμβάνει συνεχῇ ἱστορικὴν μελέτην 99 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1340 μέχρι τοῦ 1439, διαιρεῖται δὲ, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ τίτλου, εἰς δύο διακεκριμένα μέρη, συνδεδεμένα διὰ τῆς συνεχείας δύο μεγάλων ἱστορικῶν συμβάντων τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, εἰς τὰ ὁποῖα μετέσχον Ἕλληνες.

Κατὰ τὴν ΙΔ' ἐκατονταετηρίδα, εἰς ἣν ἀνάγετα ἡ ὑπόθεσις, ἦν κατέστησεν ἀντικείμενον μελέτης καὶ συγγραφῆς ὁ κ. Ῥενιέρης, ἀνεφάνη, καθ' ὃ γνωστοῦν ἐκ τῆς ἱστορίας, τὸ Μὲγα Σχίσμα τῆς Δύσεως, καθ' ὃ δύο Πάπαι Ἰννοκέντιος ὁ Ζ' ἐν Ῥώμῃ καὶ Βενέδικτος Ἰ' ἐν Ἀδωνίῳ (Avignon) ἔλεγον ἐκάτερος πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Δύσεως: «Ἐγὼ εἰμι ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγ. Πέτρου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κρατὼν τὰς κλεῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἐγὼ εἰμι ὁ ἀληθὴς ποιμὴν, ὁ ὀπίσθερος ὁ Ἀντίχριστος».

Ἐπὶ ἡμίσειαν ἑκατονταετηρίδα δι' αἵματινῶν ἀγώνων, διὰ τῶν θεολογικῶν συζητήσεων τῶν Πανεπιστημίων διημισηθήτη ἡ γνησιότης τοῦ ἀληθοῦς διαδόχου τῆς ἑδρας τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ὁ διχασμὸς οὗτος τῆς Δύσεως εἰς δύο ἑθνοκρατικά στρατόπεδα ἐπῆνεγκε μέγιστα δεινὰ, ἐζητήετο δὲ πανταχόθεν ἡ θεραπεία διὰ τῆς καταπαύσεως τοῦ σχίσματος. Εἰς τὰς προσπάθειάς πρὸς ἄσπιν τῆς ἑρίδος ταύτης ἔλαβε

μέρος ενεργόν και ως εν τών πρωτευόντων προσώπων ο Πέτρος Φλάγγης, Κρής, θρησκ. γονέων, ανατραφείς παιδιόθεν εις τὸ τάγμα τῶν Φραγκισκανῶν Ἀδελφῶν καὶ ἐκπαίδευθείς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Παρισιῦ, τῆς Ὁξωνίας καὶ τῶν Παρισίων, ἐν ᾧ καὶ ἐδίδασκεν ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀναβὰς μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐκλεχθεὶς διὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἀρετὰς τῷ 1409 Πάπας ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου Πέμπτου.

Ἐπὶ τοῦ βίου τούτου στηρίζεται τὸ πρῶτον μέρος τῶν ιστορικῶν μελετῶν. Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἑλληνος Πάπα τοῦ σχίσμα ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὅτε δὲ κατέπαυσεν ἐξηκολούθησαν νέαι διαταραχαὶ τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἃς ἀνέμιχθη ἡ Ἀνατολική. Τὰ νέα ταῦτα γεγονότα καθόσον συνδέονται μετὰ ἑλληνικῶν προσώπων ἀποτελοῦσι τὸ θέμα τῆς δευτέρας μελέτης. Ἰδοὺ δὲ διὰ τίνων λέξεων ὁ ιστορικὸς συγγραφεὺς μεταβαίνει ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν μελέτην. «Ἰνα ζωγραφίσωμεν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου Ε' ἐδέξασιν νὰ ἐκτυλίξωμεν τὸ πολὺπλοκον δρᾶμα, ἐν ᾧ οὗτος ὑπῆρξεν ἐν τῶν πρωτευόντων προσώπων. Ὅτε ὅμως ὁ θάνατος ἀποσπᾷ αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς, τὸ δρᾶμα δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ· μένει δὲ ὁ θεατὴς περιέργως νὰ μάθῃ πῶς ἐλήθη τοῦ μεγάλου Δυτικοῦ σχίσματος ὁ κόμβος, οὗ ἐπιληφθεὶς ἡ χεὶρ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπίπτε νεκρᾷ. Χάριν τοῦ θεατοῦ τούτου μεταβαίνωμεν ἤδη εἰς τὴν τελευταίαν πράξιν τοῦ δρᾶματος εἰς ἣν ἐμφανίζεται πάλιν Ἑλληνικὸν πρόσωπον, ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία, προσωρισμένη νὰ θυσιασθῇ ἐπὶ τέλους ὡς σφάγιον ὑπὸ τῆς παροσύνης, ἵνα ἀφῇ αὐτὴ τὸν ὀριστικὸν θρίαμβον κατὰ τῶν πολεμίων τῆς».

Ἐγεί δὲ ἡ ὑπόθεσις τοῦ 6' μέρους ἀναλυτικώτερον ἐκτεθειμένη ὡς ἑξῆς:

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ε' ἐξελέγη Πάπας ὁ Ἰωάννης ΚΓ', καὶ μετὰ τοῦτον τῷ 1417 ὁ Μαρτίνος Ε'. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου κατέπαυσεν τὸ Μέγα σχίσμα παραιτηθέντος τοῦ ἀντιπάπα Γρηγορίου ΙΒ' καὶ ἐγκαταλειφθέντος ὑπὸ πάντων τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ τοῦ τέττορου ἀντιπάπα Βενεδίκτου. Τὸν Μαρτίνον διεδέχθη ὁ Εὐγένιος Δ'. Ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ νέαι περιπλοκαὶ συνετάραξαν τὴν Καθολικὴν ἐκκλησίαν, διότι ὁ Εὐγένιος μόλις λαβὼν τὰς ἡμέρας τῆς παποσύνης ἠθέλησεν νὰ διαλύσῃ τὴν ἐν Βασιλείᾳ ὑπὸ τοῦ προκατόχου του συγκληθεῖσαν Σύνοδον πρὸς διευθέτησιν τῶν τῆς ἐκκλησίας πραγμάτων. Οἱ ἐν Βασιλείᾳ πατέρες, ὑπὲρ τίνων ὁποίων εἶχε κηρυχθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς Δύσεως ἀντέστησαν, καὶ προσέβησαν εἰς τὴν ἀποκοπὴν τῶν προνομίων τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, καὶ ἔθεντο φραγμοὺς εἰς τὰς δυνάμεις αὐτῆς. Ἄλλ' εἰς τὰ ἔργα ταῦτα τῆς Συνόδου ἠγέρθη ζωηρὰ ἀντίδρασις παρὰ τῶν κληρικῶν, οἵτινες τῶς ἐκαρποῦντο τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας καὶ ἐνέπνευσαν θάρσυναν κατὰ τῆς Συνόδου καὶ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῶν παπικῶν προνομίων.

Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ὁ Εὐγένιος ἀνεζήτησε τρόπον ὅπως ἀντιστρατεύσῃ κατὰ τῆς Συνόδου, ὡς ἔβλεπε εἰς τὰ ὅμματα τῆς τοῦτο δὲ ἐπένοησε νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ταύτην πρὸς ἑαυτὸν. Πρὸς ἐκκλησίας ἔνωσιν, ἥτις ἦτο εὐχὴ καὶ ἐπιθυμία τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἐπίτασιν λαβοῦσα μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς Ῥωμανικῆς ἐκκλησίας Ἑλλήνων Πάπας. Διὸ ἐπεμ-
 ρατώνων ἐμπεπιστευμένον αὐτοῦ γραμματέα.

Ἀλλ' οἱ ἐν Βασιλείᾳ πατέρες καὶ σύμπας ὁ καθολικὸς ὁ Εὐγένιος τὸ ἔργον τῆς Συνόδου ὅπως ματαιώσῃ ἐπεμψάν ἰδίους πρέσβεις εἰς Κωνσταντινούπολιν, ζητοῦντες οὕτως ν' ἀναλάβωσι τὰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Ἑνώ-

Ἐπὶ τοῦ ιστορικοῦ τούτου γεγονότος, βασίζεται τὸ δευτέρον μέρος τῶν ιστορικῶν μελετῶν, ἐν ᾧ μετὰ καλλιτεχνικῶν δραματικῶν περιπετειῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ἀπεικονίζων ζωηρῶς τὰ συμβάντα, χαρακτηρίζων τὰ πρόσωπα τὰ τῆς, ἐν ᾗ ἐνεπαίχθη ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία καὶ ἀφρηπάγῃ ὁρθοδόξων ὁ ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ σχίσματος τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας περιβόητος ἐκείνος ὅρος τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου.

Τὸ ὅλον ἔργον διαιρεῖται εἰς 35 κεφάλαια, ὧν 19 περιέχει τὸ α' μέρος, καὶ 16 τὸ β' ἐν οἷς μετὰ δεξιᾶς καὶ καλλιτεχνικῆς γραφίδος ὁ κ. Ρενιέρης ἀπεικονίζει τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς σκηνὰς τοῦ μεγάλου δράματος τοῦ σχίσματος, καὶ τὴν πλεκτάνην εἰς ἣν ἐνέπεσεν ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία, παριστῶν τὰ δρῶντα πρόσωπα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἐν ἀναγλύφῳ εἰς τὰς σφίσεις τοῦ ἀναγνώστου. Ἡ ἐξιστόρησις δὲ τοῦ βίου τοῦ Ἀλεξάνδρου μέγχι τῆς συμμετογῆς αὐτοῦ εἰς τὰ τοῦ μεγάλου σχίσματος, ὅτε εἶχε ἡλικίαν 70 ἐτῶν, ὡς ἀοιστα ἐτίθη ἐν τῷ α' κεφαλαίῳ, ὡς ἐπὶ πρόλογος δραματικῆς διλογίας, ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ἡ λέξις αὕτη, ὅπως κατανοήσῃ ὁ ἀναγνώστης τίς ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, πῶθεν ἡ πατρίς, ὅποια ἡ παιδεία τὰ πολιτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ αὐτοῦ ἔργα.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Ρενιέρης, ὡς διαλευκαίνον ἐν τῶν ιστορικῶν συμβάντων τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ὁπερεπεξεργάσθη καὶ καλῶς ἐξετέθη ὑπὸ πολλῶν ιστορικῶν τῆς Δύσεως καὶ κατεκρίθησαν οἱ Ἀνατολικοὶ, συνάδουσε διὰ παραπομπῶν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἐν γένει δ' εἰπεῖν τὸ ἔργον εἶνε γεγραμμένον εἰς ὕψος ἀνθρώπου, εἰς γλῶσσαν ὁρθοπέθ καὶ βέβαιον. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑποθέσεως εἰς πᾶσαν τὴν εὐπαρακολούθητον σειρὰν τῶν γεγονότων διεγείρει ἀνὰ πᾶν κεφάλαιον ζωηρὸν τὸ διαφύρον τοῦ ἀναγνώστου, καὶ κινεῖ τὴν περιέργειαν αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς εὐαρίθμοις συγγραμμάσι τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς πεζογραφίας, τὰς ιστορικὰς μελέτας τοῦ κ. Ρενιέρη θεωροῦμεν ὡς ἔργον ἀρίστον, εἰς ὃ συμπίπτουσιν οὐ μόνον ἀκρίβεια καὶ τέχνη περὶ τὴν ιστορικὴν ἐκθεσιν καὶ κρίσιν, ἀλλὰ καὶ λέξεως ἐπιτυχία καὶ λόγου κάλλος.]

2395. Λογοδοσία τῆς διοικήσεως τὰ τῆς συντεχνίας τῶν υποδηματοποιῶν Ἑβροίας. (Ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1880 - 30 Ἀπριλίου 1881). Ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου Ἀντωνίου Βιδάλη. Ἔτος πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἑνώσεως», παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς «Ὁμονοίας», 1881. 8^{ος}, σελ. 20. [Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἀποσπᾶμεν τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Σωματείου. Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον τὰ μὲν ἐσοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 9,885. 08, ἥτοι ἐκ καταθέσεων τῶν μελῶν δρ. 4,300. 85, ἐκ τῆς κληρώσεως 2 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων δρ. 200, ἐκ τόκων δρ. 328. 85, ἐκ δωρεῶν δρ. 3,824, προστιθεμένης καὶ τῆς ὠφείλειας ἐκ τῆς προσκλήσεως ὁμολογιῶν ὑπὸ τὸ ἄρτιον δρ. 1,431. 38, ἀναδιδάσκειται τὸ κεφάλαιον εἰς δρ. 9,885. 08, τὰ δὲ ἔσοδα εἰς δρ. 350. 32, ὥστε τὸ Σωματεῖον κέκτηται καθαρὸν κεφάλαιον μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1881 ἐκ δραχ. 9,579. 76· τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 13 μετοχῶν τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων φράγκων ἐπὶ τόκῳ 6 1/2 δρ. 1,258, ἐκ 2 τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων τῆς Τραπεζῆς μετὰ λαχείου ἐκ δρ. 220. 46 καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ μετρητῶν, ἅτινα θέλουσι διατεθῆναι ἀποκρίσιν χρεωγράφων.]

2396. *Histoire Grecque* par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 14.

[Διὰ τοῦ φυλλάδιου τούτου συμπληροῦται ὁ 6' τόμος τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ λαμπροῦ συγγραμμάτος τοῦ Κουρτίου. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο περιέχει ἐν τέλει ἐν παραρτήματι α') πίνακα τῶν πόλεων, ὅσαι συνετέλουν φόρον εἰς τὸ ἐν Διῶν ταμεῖον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ β') κατάλογον κατὰ τάξιν χρονολογικὴν τῶν κατὰ τὸν πέμπτον π. Χ. αἰῶνα ἀθηναίων κληρουχῶν. Δημοσιευθεῖσα δὲ προσεχῶς καὶ ἄτλας εἰδικῆς τῆς «Ἑλληνικῆς ἱστορίας» τοῦ αὐτοῦ σχήματος μετὰ τὸ βιβλίον, περιλαμβάνων πάντας τοὺς ἀναγκαίους ιστορικοὺς πίνακας, χάρτας καὶ σχεδιαγράμματα πρὸς κατάληψιν τοῦ κειμένου.]

2397. *Héracles au repos*. Bronze grec du Musée du Louvre. Par Jules Marthia. (Extrait des «Monuments Grecs», publiés par l'«Association pour l'encouragement des Études grecques en France». — Année 1880). Paris, typographie Georges Chamberot, Rue des Saints-Pères, 19. 1881. 4^{ος}, σελ. 12. Μετὰ εἰκόνας.

2398. Ἐπικηδεῖς εἰς Δέσποιναν Ἀθηναιοπούλου ὑπὸ Ι. Ξενιάδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποι Παλαμάρη, Πέ-
 ραν, πλησίον τοῦ «Μπὸν Μαρσέ». 1881. 8^{ος}, σελ. 7.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

25 Ἰουνίου 1881				25 Ἰουνίου 1881			
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως				ΛΟΗΝΩΝ			
Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ	Ἰσχυροὶ
25 ἰαν. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.	59,799	80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.—
25 " " 9 0/0	λάδι καὶ ἰ.	40,201	50,510	15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	221.—
26 " " "	ἐξωτερικῶν	52,000	14,255	15 Ἰουν. 15 Δεκεμ.	15 Μαΐου 15 Νοεμ.	33.60	453.60
4 " " "	πληρ. ἐν	16,000	47,670	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—
6 " δρασ. (μετ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μό-	60,000	29,268	31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—
10 " φράγ.	νον.	29,772	—	15 Ἰουν. 15 Δεκεμ.	15 Μαΐου 15 Νοεμ.	16.80	197.50
60 " " " " " "	—	120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρ.	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2
20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	—	—	—	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	—	—	—
Πιστωτικὰ καταστήματα				Τρίμηνια			
Ἑταιρίαι				Τρίμηνια			
Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πρὸς-ματῆς	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἑποχὰι πληρωμῆς	Τελικὸν μίσθμα	Τίμη πρὸς-ματ.	Τρίμηνια	Τρίμηνια
Ἑλληνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	18,000,000	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	116.—	1,000	3,870	3,870
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	25,000,000	15,000,000	15 " 15 "	5.15	175	367 1/2	367 1/2
Γενικὴ Βιομηχανικὴ Πιστωτικὴ	5,000,000	4,000,000	20 " 20 "	4.30	100	132	132
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ὁ " Ἀρχαγγέλος "	15,000,000	3,250,000	1 Μαρτίου	9.—	100	64	64
" " ὁ " Φοινῖς "	3,000,000	300,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	—	—
" " ὁ " Ἀλκυον "	1,400,000	280,000	25 "	8.10	100	—	—
Ναυτικὴ Τράπεζα ὁ " Ἀλκυον "	2,000,000	527,200	20 Ἀπριλίου	16.66	200	—	—
Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου	20,000,000	14,000,000	Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλ.	4.50	140	142	142
Συνολικά γινόμενα				Νομίσματα			
Λογισμὸν Τραπεζικῶν 3 μην. 28.90. — Ἑμπ. 3 μην. 28.60.				Παρατηρήσεις			
Γαλλ. Ἑβρ. Τραπεζ. 3 μην. δρ. 1.18. — Ἑμπ. 3 μην. δρ. 1.14 3/4				Εἰκοσάφρακτον δρασ. 23.20			
				Λίρα Σερβικία ..			
				Λίρα Ὁθωμανικὴ ..			
				Αὐστριακὸν Φλορίον ..			
				Ἀργυρὸν φράγκον ..			
				* ἀπὸ ἀπρ. 1—59,799 τὸν 8 τοῖς εκατ.			
				.. 59,800—100,000 .. 9 ..			
				Δάνειον Ἑβρ. Τραπεζικῆς 60 ἑκατομμυρίων			
				134			
ΕΠΑΡΧΙΩΝ				ΒΙΕΝΝΗΣ (19 Μαΐου)			
Πατρῶν - Λονδ. 3 μην. (22 Ἰουνίου) Ἑμ. 28.50-28.90.				Λον. αἰ 10λ. σ. 3 μην. 117.45			
Κερκ. - Λονδ. 3 μην. (23 Ἰουνίου) 28.80-28.90.				Παρις. τὰ 100 φρ. .. 46.55			
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (24 Ἰουνίου)				Εἰκοσάφρακτον .. 9.31			
Εἰρηόδοτος Εὐρωπ. Τραπεζ. φρ. 51 1/2				Ἀργυρὸν φρ. 100			
Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 8 0/0 .. 266				ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 1 Ἰουλίου			
Ἑταιρία Μεταλλ. Λαυρίου .. 138 1/2				Λον. αἰ 10λ. σ. 3 μην. 116.80			
Λονδίνου 3 μηνῶν .. γρ. 109 5/8-7/8				Παρις. τὰ 100 φρ. .. 46.20			
Παρισίων 3 .. γρ. 23-23.05				Εἰκοσάφρακτον .. 9.28			
Λίρα Ἀγγλική .. γρ. 109 28/40				Ἀργυρὸν φρ. 100.			
Εἰκοσάφρακτον .. 87 25/40				ΠΑΡΙΣΙΩΝ (3 Ἰουλίου)			
				Λονδίνου διαπρ. ἐν δφ. (μ. 2 1/2) φρ. 25.25 1/2-25.30 1/2			
				Χρυσὸς 1000/1000 τὸ χ. 3,437. 6-7 ὑπερτίμ. 0/00			
				Ἀργυρ. .. τὸ χ. 218.89 ὑποτ. 130-135 0/00			
				ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ			
				Ἀμστέρδαμ 3 0/0. Βιέννη 4 0/0. Βερολίον 4 0/0.			
				Ἑλλάδος Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 7 0/0. Λονδίνου 2 1/2.			
				Μαδρίτης 4 0/0. Παρισίων 3 1/2. Πετροπόλεως 6 0/0.			
				Ρώμης 4 0/0.			

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Ν. Γ. Ν. Μεσολόγγιν, Σ. Ι. Ρ. Κέρκυραν καὶ Α. Κ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Τρία στερῶν συνδρομῇ τῇ. Μιμηθῆτε τὸν Πείρη, ὅστις τὴν σύζυγόν του, ἡ Μαρίδα, ὡραῖαν, ἀλλ' ἀμοιροῦσαν καὶ τῆς στοιχειώδους παιδείας, ἐφρόντισε καὶ ἐξεπαίδευσεν, εἰσαγαγὼν αὐτὴν εἰς παρηνεργίαν, ὅπου τακτικώτατα τὴν ἐπεσκέπτετο τὰς κυριακάς!... — κ. Π. Α. Ἀθήνας. Διότι δὲν ἀπεστάλησαν καὶ αἱ λύσεις. — κ. Ι. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐδημοσιεύθη εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς «Ἑστίας». — Φιλολόγῳ. Ἀθήνας. Πολὺ κομικώτεροι εἶνε αἱ ἐτυμολογίαι Βυζαντινῶν τινῶν οὕτως αὐτὸς ὁ πολὺς Εὐστάθιος, ἀναφέρων πού τὰς τρεῖς ἡμερησίας τροφὰς τῶν ἀρχαίων, ἄριστον, δεῖπνον, δόρυον, ἐπιφέρει ἄνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ ὅτι τὸ μὲν ἄριστον ὠνομάσθη οὕτως, διότι ἐγίνετο Ἀρεῖος ἱσταμένον, τὸ δεῖπνον διότι μετὰ τοῦτο εἶδε πονεῖν, καὶ τὸ δόρυον ἐκ τοῦ δόρυ παύεται. — κ. Χ. Α. Ρ. Πάτρας. Ἡ καθυστέρησις ἐγένετο ἐκ παραδρομῆς. Πάντα δὲ τὰ καθυστερήσαντα φύλλα ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς συνδρομητὰ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[25 Ιουνίου (Πέμπτη) 1881]

Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα τοῦ ὑποστρατήγου κ. Βασ. Σαπουντζάκη, χθὲς τετάρτη, ὥρα 4 $\frac{1}{2}$ μ. μ., μέσος τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῆς καταλήψεως εἰσῆλθεν ἐν μέσῳ πανδήμου ἐνθουσιασμοῦ ἄνευ διακρίσεως θρησκευματος ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀρτης. Ἀδιάκοποι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους ἐχαιρέτιζον τὴν εἰσόδον τοῦ στρατοῦ ἐκ μέρους πάντων τῶν κατοίκων Ἀρτης. χριστιανῶν, ὁθωμανῶν καὶ ἰσραηλιτῶν. — Χθὲς τὴν νύκτα ἐγένετο λαμπρὰ φωτοχυσία ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῃ εἰδήσει τῆς εἰσόδου τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀρταν. Πυροτεχνήματα πολλὰ ἐκάψαν καὶ πολλοὶ ἰδιωτικοὶ οἴκοι ἦσαν φωταγωγημένοι. — Κατὰ τὴν «Σφαῖραν» αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα ἀναχωροῦσι περὶ τὰ τέλη τῆς ἐβδομάδος, ὅποτε, ὡς εἰκάζεται, θέλει ἔχει ἀποπερατωθῇ ἡ κατάληψις τοῦ πρώτου διαμερίσματος, τῆς Ἀρτης, ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Ἐπὶ τούτῳ διετάχθη ἡ «Ἀμφιτρίτη» νὰ παραλάβῃ γαϊάνθρακας καὶ ἡ ἐτοίμη πρὸς ἀπόπλουν. — Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρταν ὁ ἱατρός τοῦ βασιλέως καὶ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου κ. Πρετεντέρης, ἔνα διαγνώσῃ, ὡς γράσει ἡ «Παλιγγενεσία», τὸ κλίμα τῆς χώρας ἐκείνης, ἐν ᾗ ὁσονόπως ἀπέρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς. — Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀνεχώρησεν ἡ α' ἰλὴ τῆς Α' ἱππαρίας ὑπὸ τὸν ἱλαρχον Κ. Γρίβαν, μεταβαίνουσα εἰς Ἀννινον, ὅπως ἐκείθεν προχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀρταν καὶ σταθμεύσῃ ἐκεῖ. Εἰς τὴν ἰλὴν ταύτην προστίθενται καὶ δύο ἐνωμοτίαι ἐκ τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς, καὶ αὗται τιθέμεναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἱλαρχου Κ. Γρίβα. Ἡ α' ἰλὴ αὕτη, κατὰ τὸν «Αἰῶνα», μετὰ τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς, θέλει ἐκτελέσει τὴν ὁπηρεσίαν ἰδιαίτερας φρουρᾶς τοῦ βασιλέως. — Εἰς Λαμίαν διετάχθη ἡ συγκέντρωσις 590 ἐκλεκτῶν χωροφυλάκων, οἵτινες ἐτέθησαν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Γ. Στεφάνου. Ἡ δύναμις αὕτη εἶνε προωρισμένη ἰδίως διὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Θεσσαλίας, θὰ εἰσέρχεται δὲ ἐφ' ὅσον προχωρεῖ ὁ στρατός εἰς τὰ ἐκαστοτε παραδιδόμενα τμήματα πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας. — Ὁ στρατηγὸς Σκαρλάτος Σουτῆτος διωρίσθη γενικὸς ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ στρατοῦ τῆς καταλήψεως. — Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀναχωροῦσιν ἐκ Χαλκίδος εἰς Στυλίδαν πάντα τὰ αὐτόθι ἐδρεύοντα στρατιωτικὰ τάγματα. — Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» δὲν ἀπεφασίσθησαν ὀριστικῶς τὰ περὶ τῆς διοικήσεως τῆς προσαρτιωμένης χώρας. Πληροφύεται δ' ὅτι ἐπεκράτησεν ἐπὶ τέλους ἡ σκέψις, ἔνα διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, α') ἐγκριθῇ ὁ διορισμὸς βασιλικοῦ ἐπιτρόπου εἰς ἕκαστον τῶν παραληφθησομένων ἐξ τμημάτων ἅμα τῇ καταλήψει αὐτοῦ, ἐπιτροπευομένου τῆς ἀναθέσεως τῆς διοικήσεως καὶ ἐτέρου παρακειμένου τμήματος καθόλου ἢ ἐν μέρῳ ὑπάρχουσα διοικητικὴ καὶ δημοτικὴ περιφέρεια, καὶ ἡ ἱσχυὶς τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἐκ τοῦ Συντάγματος παρεχόμενα εἰς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς κατοίκους ἐν γένει ἀστικά κλ. δικαιώματα, εἰσασιᾶν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν. Πλὴν τῶν βασιλικῶν ἐπιτρόπων, διορισθῆναι καὶ διοικηταὶ καὶ τὸ στέλλεται ἔκτακτος ἐπίτροπος εἰς Ἀρταν, ὅπως ἐπιστατήσῃ τοῦ πρώτου διαμερίσματος τῶν παραχωρουμένων. — Διοικητικὴς Ἑλλάδος ὁ στρατὸς, ὅστις θέλει καταλάβει τὸ δεύτερον τμήμα τῶν παραχωρουμένων ἐπαρχιῶν. — Προχθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ θωρακοδόρις «Ὀλγα», προερχομένη ἐκ Τουλῶν, ἔνθα ἐπισκευάσθη. Τὴν δὲ παρελθούσαν παρασκευὴν κατέπλευσαν αἱ παραγγελθεῖσαι ἀτμοβάραι σθέντα εἰς τὸ μέγα ναυπηγεῖον τῆς ἐν Ταμείαις ἐταιρίας «τὸ Ἀουδῖνον», φέρουσι δύο ἑλικας καὶ ἐν μέγα τηλεδύλον Κρούε 16 τόνων ἐπὶ τῆς πλώρας ἀκίνητον. Ἐχουσι δὲ πρὸς τοὺς τοίς καὶ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι δύνανται νὰ πλέωσι καὶ εἰς ἀβαθεῖς θαλάσσας. — Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἀνεχώρησεν μεταβλίνων εἰς Βερολίνον ὁ πρεσβυτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς. — Κατὰ τὴν «Πρωτάν», ὁ κ. Κ. Δεκ. Βούρος τὰς 100,000 φρ., ἅτινα ἐκέρδησεν ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Τραπεζῆς, προσφέρει εἰς τὸ συσαινόμενον ὄρφανοτροφεῖον τῆς Χίου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1431.

[Τὸ πρῶτον λῦμα διεγέρθηται ἐν βιβλίῳ].

Ἐδρὲ ἀριθμῶν, ὅστις πολλαπλασιάζομενος ἐπὶ ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24 καὶ 27 νὰ παράγῃ γινόμενα, ἀποτελούμενα ἕκαστον ἐξ ὁμοίων ψηφίων.

1432.

Μὲ ἐφόνευσεν ὡς ἄνδρα τοῦ υἱοῦ μου ὁ βραχίων.
Εἶσαι μέλος μου, ἂν λείψῃ τὸ μεσαῖόν μου στοιχεῖον.

1433.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

Ο . . . Η

.

Η . . . Σ

1434.

Avant d'être conçu j'ai fait pleurer ma mère,
Pour mon premier exploit j'ai terrassé mon père.
Les Barbares me traitent fort mal.
A ceux qui m'aiment trop, je suis toujours fatal.
Dès le berceau je suis si redoutable
Qu'il me faut marier pour me rendre traitable.
Certes, ma femme et moi, nous nous accordons bien :
Elle est douce, je suis affable,
Mais dès que son parti l'emporte sur le mien,
Je vous le dis tout net, je ne suis bon a rien.

ΛΥΣΕΙΣ

1433.

19 λαγωὺς πρὸς 5 φράγκα 95 φρ.
1 τρυγὸνα " 1 " 1 "
80 στρουθία " 0,05 λεπτά 4 "

100 κομμάτια 100 φρ.

1434.

21	12	3	9	20
8	19	25	11	2
15	1	7	18	24
17	23	14	5	6
4	10	16	22	13

1435.

Σπόγγος.

1436.

Ὀνομα.

1437.

Κλῆμα, σταφυλὴ, οἶνος.

1438.

ΘΗΡΙΑ

ΗΡΙΑ

ΠΡΙΑ

ΙΟΝ

ΙΟΝ

ΙΟΝ

1439.

Livre-lire.

1430.

La lettre O.